Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 797 van 30 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 juni 2026.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. ECIRLI, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026) bepaalt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge deze bepaling verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 27 mei 2026 het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 30 januari 2026 waarbij er wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.*

Op 12 maart 2026 maakt de commissaris-generaal een "Nota Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" over aan de Raad. Op 19 maart 2026 maakt verzoeker hiertegen bezwaar.

2. De bestreden beslissing wordt gesteund op artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft. Gelet op artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen diende verzoeker binnen acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden en waarbij hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 22 september 2025. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker haar geen geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van acht dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Overeenkomstig de artikelen 51/2, zesde lid en 57/8 van de Vreemdelingenwet kunnen oproepingen geldig worden verstuurd naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending.
Uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij aangetekende brief werd verzonden naar het adres van verzoeker te 1090 Brussel (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie, "Oproeping persoonlijk onderhoud" d.d. 27.08.2025, "Verandering of bevestiging van: Gekozen woonplaats" d.d. 18.12.2023 en "Notities van het persoonlijk onderhoud" d.d. 28.05.2025, p. 2). Een kopie van de oproeping werd per e-mail verzonden naar verzoekers (voormalig) raadsman (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie).

De oproeping gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

4. Verzoeker betoogt dat hij zich in een overmachtssituatie bevond.
Hij voert vooreerst de schending aan van de artikelen 48/6 en 57/6, § 1, lid 2 van de Vreemdelingenwet en stelt dat in het voorliggende geval er volstrekt geen sprake is geweest van een inhoudelijke beoordeling van de risico's bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Naar zijn mening is het ontzeggen van het persoonlijk onderhoud des te problematischer en volstrekt disproportioneel gelet op zijn specifieke en uiterst kwetsbare profiel als erkend slachtoffer van zware mensenhandel en de intensieve begeleiding van PAG-ASA. Verzoeker bestempelt het vastgestelde gebrek aan medewerking en de desinteresse als gestandaardiseerde overwegingen en hij zet uiteen dat hij onmogelijk kon reageren op een oproeping die hij door een manifeste fout bij de postdiensten nooit heeft ontvangen. Hij hekelt dat er wordt voorbijgegaan aan de omstandigheid dat zijn raadsman, bij wie hij meteen juridische bijstand heeft gezocht na het ontdekken van de beslissing via zijn maatschappelijk werker bij het OCMW, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onmiddellijk, op 13 februari 2026 en nogmaals op 24 februari 2026, in kennis heeft gesteld van deze overmachtssituatie en heeft gevraagd om de beslissing ambtshalve in te trekken en een nieuw gehoor te plannen. Verzoeker geeft tevens aan dat hij wel aanwezig was op zijn eerste gehoor op 28 mei 2025. Naar verzoekers mening heeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zichzelf in de absolute onmogelijkheid geplaatst om wettig te beoordelen of verzoeker beantwoordt aan de definitie van vluchteling in de zin van artikel 1A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dan wel of hij in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming en wordt het beginsel van non-refoulement miskend.

5. Het komt verzoeker toe om aan te tonen dat hij omwille van overmacht, buiten zijn wil om, de oproeping voor het persoonlijk onderhoud niet heeft ontvangen en/of dat hij door overmacht geen gehoor kon geven aan de oproeping van de commissaris-generaal voor zijn persoonlijk onderhoud, noch binnen de acht dagen

na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid kon overmaken aan de commissaris-generaal. Verzoeker slaagt hierin echter niet.
Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).
Uit de consultatie van het administratief dossier blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naar aanleiding van de e-mail van 13 februari 2026 verzoeker op 27 februari 2026 meedeelt dat niet wordt overgegaan tot de heropening van zijn dossier.
Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift in wezen dat de enige reden waarom hij niet opdaagde voor het persoonlijk onderhoud de omstandigheid was dat hij onmogelijk kon reageren op een oproeping die hij door een manifeste fout bij de postdiensten nooit heeft ontvangen.
Verzoeker brengt echter geen stavingstuk bij ter ondersteuning van zijn betoog. Zoals hoger reeds vastgesteld, weerlegt verzoeker niet dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden.
In de e-mails d.d. 13 februari 2026 en 24 februari 2026 van verzoekers raadsman die worden gevoegd als stuk 4 aan het verzoekschrift, wordt eveneens verwezen naar een manifeste fout bij de postdiensten. Ook in deze e-mails, verzonden nadat de bestreden beslissing werd genomen, ontbreekt echter elke concretisering dienaangaande, laat staan dat een bewijsstuk wordt voorgelegd. Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 3 en de verwijzing naar zijn kwetsbaar profiel brengen in dit kader evenmin soelaas. Verzoekers verweer dat hij de oproeping niet heeft ontvangen door een manifeste fout bij de postdiensten, blijft dan ook een loutere bewering.

6. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om verhinderd zou hebben om tijdig kennis te nemen van deze oproeping of om binnen de acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

Derhalve lijkt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. In de mate dat hij aanhaalt dat zijn recht om zijn asielmotieven kenbaar te maken tijdens een gehoor zou zijn geschonden, kan verzoeker dan ook niet worden gevolgd. Om die reden verwijst verzoeker evenmin dienstig naar de beoordeling in het licht van de definitie van vluchteling in de zin van artikel 1A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de status van subsidiaire bescherming en het beginsel van non-refoulement.

7. Ten overvloede kan nog worden toegevoegd dat indien een verzoek om internationale bescherming voorheen enkel heeft geleid tot een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal het volgend verzoek ontvankelijk verklaart. Aldus kan verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indienen."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. (Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"*De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsman van de verzoekende partij verwijst naar het verzoekschrift."

6. Door ter zitting louter naar het verzoekschrift te verwijzen, zonder ook maar enigszins in te gaan op en enige repliek aan te brengen tegen de grond van de beschikking van 27 mei 2026, laat verzoekende partij geheel na de inhoud ervan in een ander daglicht te stellen.

7. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
P. SHONIA,	toegevoegd griffier

De griffier,	De voorzitter,
P. SHONIA	M. RYCKASEYS